

Sygn. akt IV CSK 594/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości Przedsiębiorstwa
Wielobranżowego "M." T. W. w upadłości likwidacyjnej
w B.

przeciwko M. M. von K.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną i o zobowiązanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 kwietnia 2014 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwana, zarzucając naruszenie art. 119 ust. 1 i 2, art. 120 i 134 Prawa upadłościowego i naprawczego oraz naruszenie - w różnych układach i powiązaniach - art. 217 § 2, art. 227, 316, 328 § 2, art. 378 i 382 k.p.c., uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego „relacji pomiędzy zakresem unormowania wynikającego z art. 120 Prawa upadłościowego i naprawczego a zakresem unormowania wynikającego z art. 127 i 128 Prawa upadłościowego i naprawczego”, a ponadto oczywistą zasadnością przytoczonych podstaw kasacyjnych procesowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Wskazana przez pozwaną kwestia nie jest zagadnieniem tego rodzaju. Wnioski wyprowadzane na użytek niniejszej sprawy przez pozwaną z art. 119 ust. 1 i 2, jak i z art. 120 Prawa upadłościowego i naprawczego są całkowicie bezpodstawne, ponieważ zarówno do otwarcia spadku, o który chodzi w sprawie, jak i do upływu terminu do złożenia oświadczenia o przyjęciu lub o odrzuceniu tego spadku doszło przed ogłoszeniem upadłości. Zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miała - tak jak przyjął Sąd Apelacyjny w zaskarżonym wyroku - jedynie umowa o częściowy dział spadku i zniesienie współwłasności, zawarta przez upadłego z pozwaną (jego siostrą)

niewątpliwie w okolicznościach objętych zakresem zastosowania art. 128 Prawa upadłościowego i naprawczego, co musiało pociągnąć za sobą konsekwencje przewidziane w tym przepisie i art. 134 Prawa upadłościowego i naprawczego.

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, a także T. Ereciński, w: T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, t. 2, Warszawa 2007, s. 242 i 243). W sprawie niewątpliwie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z powołanych w skardze przepisów procesowych.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.